

Intervju med Olle Rimfors

Från stugknuten i Ullån kan han avnjuta den blixtrande alpina diamanten Åreskutan.

Med sina krackelerade ytor avnedfarter och skidtradition är den nästan en spegelbild av honom själv.

Skidprofessorn Olle Rimfors, 89 år, har under den vita hjässan, precis som Skutan, allt vad svensk utförsåkning står för.

OCH allt finns på pränt. Häromåret avslutade han nämligen sin avhandling "Avancerad Nordisk Skidteknik", byggd på de sista 100 årens alpina skidutveckling.

Och visst är det fantastiskt! I de händer som formulerat avhandlingen har den alpina barndomen vaggats fram till en folkrörelse på glid!

- Jag har ju varit med nästan hela tiden, ler Olle.

Ingemar Stenmark, den avancerade nordiska skidtekniken personifierad, är vår störste utförsåkare.

Olle var den förste; entusiasterna som importerade folksporten och genom åren utbildat 40.000 skidlärare.

Denne alpina innovatör har stått på skidor i drygt 80 år.

1901 på en översnöad stuga i Tiveden tog femåriga Olle sin första backe på ett par "julkappsplank".

- Jag såg inte en människa som åkte på den tiden, berättar han.

Händelsen sitter knivskarpt inristad - men så var det också en upplevelse av den totala lyckan för unge Rimfors.

- Jag blev så arg när det kom ett par gubbar med skyfflar och skottade fram stugan. Dom förstörde ju backen!

Det skulle ändå gå utför i fortsättningen på ett sätt som vare sig Olle eller någon annan ens anade.

Någon större tävlingsstjärna blev han aldrig. Men innan han närmade sig ålderns målskjuss och pensionerade sig vid foten av Åreskutan skulle han staka ut banan för svensk utförsåkning.

Från Tivedens skogar, Örebro läroverk och officersutbildning sökte han sig till I 5 och blev jätte.

- Man vill ju till en plats där det gick att åka skidor....

Skidintresset vann gehör hos dåvarande regementschefen Lilliehöök som ofta släppte lös Olle i fjällen. Bl a fick han ansvara för Armens gymnastik- och idrottsskolas vinterutbildning varje år.

På lediga stunder jobbade han som skidlärare i Storlien. Med den vita sporten flytande i blodet gick han GCI, nuvarande GIH (Gymnastik och idrottshögskolan) och träffade under utbildningen en själsfrände: Sigge Bergman. Grabbarna drog en gång ut till en sluttning i Saltsjöbaden och Olle störtade utför med en avslutande Telemarkssväng nere på isen.

- Sigge var alldeles stum, han trodde inte att man kunde åka så pass bra i branta backar, minns Olle.

1929 fick Sigge biträda Olle vid skidlärarkurser i Storlien och sedan var det

Åke Nord arbetade på Länsstidningen och
skrev också en liknande artikel i LT 1981-02-13

utförsåkning som gällde; all tillgänglig skidlitteratur tummades och omsattes på fjällsluttningarna.

1934 uppfylldes drömmen: en studieresa till alperna och den alpina sportens förgrundsfigur Hannes Schneider i St Anton. Olle och Sigge blev därmed de första svenskar som gjorde en alpin studieresa. Sex veckor senare landade de i Sverige och skrev tillsammans boken " På skidor i Alperna ".

Och nu öppnades startgrinden på allvar för svensk utförsåkning. Efter några år som helgföreläsande skidalpinister fick Olle och Sigge se ett 40-tal nyröjda backar enbart här i länet.

1935 fixade Olle den första slalomtävlingen på Frösön och två år senare röjdes Gustavsbergsbacken för ett SM i disciplinen.

Medan Sigge återvände till längdåkning satsade Olle vidare på utförsåkning. Han var självskriven som ordförande i Skidförbundets slalomkommitté och så småningom också given ledare för de alpina trupperna vid OS i St Moritz 1948 och i Oslo 1952. Under sin officersbana har han skolat omkring 5.000 rekryter i skidåkning. 1950 efter pensioneringen från det militära gick ännu en dröm i uppfyllelse: tillsammans med fru Greta flyttade Olle till Åre för gott! Och tog sig an skidåkning och friluftsliv på heltid. Bl a som sportchef hos Fjällkedjan ända fram till 1966.

Trots utslitna höfter, och inopererade höftledskulor susade han utför Skutan och andra fjäll - ända tills ett svårt fall för några år sen definitivt tvingade honom att låta laggarna vila.

De unika insikterna i skidteknik passerade istället skrivmaskinen. I sitt verk om utförsåkning utgår han från att all teknik i backen bygger på längdåkning! Där åker man mest på en skida i taget. Det kallas diagonalåkning.

- Det finns ingen av världscupåkarna som åker så mycket på en skida som Ingemar Stenmark. I storslalom kör han helt enkelt längdåkning, säger Olle. "Kantskäret" kallas det i skidprofessorns nordiska avancerade skidteknik: "knäpress inåt på ytterskidan och fotlyft på innerskidan" - en stegsväng som Ingemar behärskar bäst av alla.

- Man har lyckats kopiera stegsvängen allt bättre de sista åren. Men tänk vilken tid det tagit att inse mästaren Stenmarks teknik, förklarar Olle.

Som känt till den sedan 1952!

- Det var då jag fick se den förste som åkte på detta sätt. Det var norrmannen Stein Eriksen som vann storslalomguldets vid OS-tävlingarna i Oslo.

1966 under Kalle Anka-finalerna i utförsåkning fick Olle första gången se en svensk som åkte på samma sätt. - Gossen hette Ingemar Stenmark. Han kunde stegsvängen redan då.

Enligt sägnen var vår förste brantåkare en samekvinna som hette Zenta. För ett stopp brännvin gjorde hon världshistoriens första störtlopp de tre kilometerna från Åreskutans topp ned till byn. Om denna fantastiska dramatik är sann må vara ren kuriosas.

Men Åreborna har hyllat historien med tävlingen "Årebragden" - störtloppstävlingen som kördes redan 1921. Idag har intresset för utförsåkning fått regeringen att satsa 40 miljoner kronor på en störtlopps bana i Åre.

Det är nog både Zentas och skidprofessorns förtjänst.

Åke Nord